

Hãy dừng cơn điên lại

22 tháng 9, 2019 · Vui lòng dành 5 phút để đọc

James Dunton

Đây là năm thứ ba tôi tích cực tham gia Ngày Tê giác Thế giới ([World Rhino Day](#)). Sau khi cơn sốc qua đi, tôi đã được truyền cảm hứng — — khi đọc một bài báo về việc ba con tê giác mỗi ngày bị giết chỉ để những kẻ săn trộm có thể cưa lấy sừng của chúng. Thông qua một mạng lưới tội phạm tinh vi toàn cầu, những chiếc sừng được bán cho các doanh nhân đến tận

Trung Quốc và Việt Nam, những người chỉ sử dụng sừng để cải thiện vị thế của họ trong cộng đồng. Tôi nghe nói về hành vi này và bị xúc phạm. Sự bất công đơn giản là quá nhiều để tôi KHÔNG dính líu đến.

Tôi chưa bao giờ là một nhà hoạt động xã hội. Hai cô con gái tuổi teen của tôi cho tôi là 'người bảo thủ'. Tôi không chắc nó có ý nghĩa gì nhưng tôi không nghĩ rằng nó rất tuyệt. Nhưng như Edmund Burke nói, *"Điều duy nhất cần thiết cho chiến thắng của cái ác là người tốt không làm gì cả"*. Vì vậy, hy vọng của tôi khi viết bài này là thông báo và giáo dục người khác về hoàn cảnh của tê giác — — có lẽ bạn cũng sẽ được truyền cảm hứng để tham gia việc này. Hoặc có lẽ bài viết này sẽ chuyển đến bạn để giúp đỡ những nạn nhân không nói được khác cần sự giúp đỡ.

Ngày Tê giác Thế giới là cơ hội để thế giới kỷ niệm sự tồn tại của loài động vật tuyệt vời này vẫn đang lang thang trên hành tinh này, rất giống như chúng đã làm hơn 50.000 năm về trước (Tê giác không phải là những động vật thời tiền sử như một số người vẫn nghĩ về chúng). Ngày nay Tê giác khác xa với những con đã lang thang trên Trái đất này cách đây hơn 50 triệu năm.). Chúng ta tổ chức kỷ niệm tê giác của ngày hôm nay vì chúng là — — những sinh vật oai vệ, mạnh mẽ, sở hữu vũ khí gây ra nhiều tổn hại, và sẵn sàng sử dụng sức mạnh hủy diệt tuyệt vời của nó. Nhưng tê giác cũng có những mặt dịu dàng, đáng yêu của nó mà ít người biết đến.

Ngày Tê giác Thế giới là một cơ hội để nâng cao nhận thức về thực tế là loài tê giác đang trong tình trạng rất nguy cấp ([critically endangered](#)) và có thể dễ dàng bị tuyệt chủng trong hoang dã trong suốt cuộc đời của chúng ta. Có ít hơn 30.000 con tê giác còn lại trên hành tinh này (vào đầu thế kỷ 20 đã có hơn 500.000 con) và chúng ta

đang mất hơn 1.000 con tê giác mỗi năm do nạn săn trộm. Tê giác đang bị giết một cách có hệ thống bởi các nhóm tội phạm có tổ chức xuyên quốc gia, những người vận chuyển các sản phẩm động vật hoang dã bất hợp pháp như sừng tê giác, chúng bán cho những người mua giàu có ở châu Á. (Chủ yếu là Trung Quốc và Việt Nam.) Sự săn trộm hung hăng sừng tê giác trong thập kỷ qua hiện đang đe dọa chính sự tồn tại của chúng.

Chủng loài tê giác đa dạng một thời đã bị giảm xuống chỉ còn năm loài: tê giác trắng châu Phi (**white rhinos**), được chia thành các phân loài phía bắc và phân loài phía nam. Có khoảng 20.000 con tê giác trắng phía nam — — trong khi tê giác trắng phía bắc gần như tuyệt chủng. Có hai con cái còn lại trên hành tinh này. Sudan, con tê giác đực trắng phía bắc cuối cùng, đã chết năm ngoái vì tuổi già. Các loài tê giác châu Phi khác là tê giác đen (**black rhino**), đang trong tình trạng rất nguy cấp ([critically endangered](#)). Số lượng tê giác hiện tại được ước tính là ít hơn 5.000 con. Tê giác Ấn Độ (**Indian rhinos**) được coi là dễ bị tổn thương ([vulnerable](#)), nhưng điều đó còn tốt hơn nhiều so với nguy cơ tuyệt chủng. Khoảng 3.500 con sống sót ở miền bắc Ấn Độ và miền nam Nepal. Chủng loài nhỏ nhất là tê giác Sumatra (**Sumatran rhino**), không giống như những con tê giác còn sống khác, nó hơi có lông, cũng ở tình trạng rất nguy cấp ([critically endangered](#)). Và là thành viên cuối cùng còn sót lại của loài tê giác Java (**Javan rhino**), chọi nhau bằng sừng, chỉ con đực có sừng. Chúng cũng trong hoàn cảnh rất nguy cấp ([critically endangered](#)), bị hạn chế trong một khu vực nhỏ ở mũi phía tây của Java. Có thể hiện nay chỉ còn 40 con tê giác Java.

Ngày Tê giác Thế giới mang đến cơ hội nhận ra và cảm ơn tất cả những người và những tổ chức tuyệt vời đã giúp đỡ và chăm sóc cho từng con tê giác còn lại trên hành tinh này. Thật không may, sự tham gia của con người là cần thiết để giữ cho tê giác không bị giết bởi những kẻ săn trộm và môi trường sống bị thu hẹp. Các công viên và khu bảo tồn đã được xây dựng và thành lập cho các động vật hoang dã đang bị đe dọa trên khắp Châu Phi và Ấn Độ. Có rất nhiều người đang làm nhiều công việc cần thiết để giúp đỡ những động vật đang gặp nguy hiểm này mà đôi khi nó không được chú ý.

Vâng, tôi muốn chú ý đến nó.

Chúng ta cần biết ơn những người phản ứng và nhóm hỗ trợ đầu tiên — — từ các kiểm lâm viên và nhân viên của họ cho đến các bác sĩ thú y — — những người ở tuyến đầu, bảo vệ và chăm sóc những con tê giác trong tự nhiên, chữa lành vết thương cho chúng và nuôi dưỡng những con mồ côi. Những người này hàng ngày đang mạo hiểm sinh mạng của họ để giúp bảo vệ tê giác. Đáng buồn thay, nhiều người đã hy sinh mạng sống của mình vì công việc này. Chúng ta cũng biết ơn tất cả những người đang làm việc trong các nhóm bảo tồn, những người này đang bận rộn với việc gây quỹ và nhận thức để hỗ trợ tất cả những người phản ứng và các nhóm hỗ trợ đầu tiên. (Tôi đã liệt kê một số nhóm và tổ chức dưới đây.) Rất nhiều công ty công nghệ cũng đang đầu tư thời gian và nguồn lực của họ để tìm cách bảo vệ tê giác.

Sau cùng, Ngày Tê giác Thế giới là thời điểm hoàn hảo để tỏ lòng tôn kính với hàng ngàn tình nguyện viên và công dân trên khắp thế giới đang làm việc say mê để chấm dứt việc tàn sát tê giác vì lòng tham và sự phù phiếm của con người. Thật cảm hứng khi thấy rất nhiều người đến với nhau để giúp đỡ tê giác. Rõ ràng, con người quan tâm và rất nhiều người đang làm công việc tuyệt vời. Con số săn trộm đang giảm. Tuy nhiên, giải pháp dài hạn thực sự duy nhất là chấm dứt nhu cầu về sừng tê giác.

Làm thế nào để chúng ta làm cho điều này thành hiện thực?

Người ta đã sử dụng sừng tê giác trong thời gian một ngàn năm qua. Điều này đã ăn sâu vào các nền văn hóa và hành vi sẽ không dễ dàng nhanh chóng thay đổi được. Trên thực tế, các nghiên cứu đã chỉ ra rằng người mua nhận thức được rằng họ đang giết chết loài này bằng thói quen mua sừng tê giác của họ — — nhưng họ không quan tâm và họ vẫn đang tiếp tục mua sừng tê giác.

Cách duy nhất có thể để hạn chế nhu cầu về sừng tê giác là giáo dục thế hệ người tiêu dùng tiếp theo ở Trung Quốc và Việt Nam. Có những tổ chức như [WildRhino](#) ở Việt Nam / Nam Phi được điều hành bởi những người trẻ tuổi làm công việc truyền cảm hứng. Tôi đã được khuyến khích bởi tất cả những nỗ lực tích cực của các nhóm này và sự cống hiến của họ cho sự nghiệp. Tôi tự tin rằng công việc chúng ta đang làm cuối cùng sẽ dẫn đến sự kết thúc của thị trường mua bán sừng tê giác ở Việt Nam và Trung Quốc, từ đó cứu được nhiều loài tê giác. Có thể mất nhiều năm và số lượng tê giác trong tự nhiên sẽ giảm đáng kể. Nhưng kết quả cuối cùng từ việc loại bỏ nhu cầu về sừng tê giác sẽ là một chiến thắng to lớn đối với tê giác và cho nền văn minh của chúng ta, những người tôn trọng và ngưỡng mộ những sinh vật tuyệt vời này.

Nếu sự giúp đỡ bảo vệ tê giác không phải là công việc dành cho bạn, tôi khuyến khích bạn hãy tìm một nhóm khác hoặc vì lý do nào đó, không phải lúc nào cũng có tiếng nói để tự giúp mình. *Bạn* có thể là tiếng nói đó.

Một số nguồn trực tuyến mà tôi dựa vào để có thông tin hữu ích và giữ liên lạc:

Các Nhóm Bảo tồn

James